

Sygn. akt VII U 1886/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Monika Bąk-Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 09 lutego 2017 r. w Warszawie

sprawy B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 14 października 2015 roku, znak: (...)

- oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1886/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. ustalił wysokość kapitału początkowego B. W. na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 73.147,91 zł. Przy obliczaniu kapitału początkowego uwzględniono podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.296,46 zł, 7 lat, miesiąc i 19 dni (85 miesięcy) okresów składkowych, 2 lata, 4 miesiące i 17 dni okresów nieskładkowych. Ponadto do okresów nieskładkowych zaliczono 3 lata z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wskazano na 54,23%, a dalsze średnie trwanie życia na 209 miesięcy.

Od powyższej decyzji B. W. wywiodła odwołanie, w którym wniosła o jej zmianę i ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem całego okresu studiów medycznych odbytych w okresie 1 października 1981 r. - 30 czerwca 1987 r. (69 miesięcy). Podniosła, że z 69 miesięcy okresów nieskładkowych z tytułu studiów wyższych organ rentowy zaliczył jedynie 28 miesięcy. Wskazała nadto na błędne wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Jak podała, zmiana w zakresie okresów nieskładkowych musi skutkować zmianą współczynnika proporcjonalnego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o jego oddalenie, wskazując na prawidłowe ustalenie kapitału początkowego ubezpieczonej B. W.. Jak podano okres studiów wyższych został uwzględniony jako okres nieskładkowy w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych. Nie ma również

możliwości ponownego obliczenia wskaźnika proporcjonalnego do osiągniętego wieku i okresu składkowego i nieskładkowego.

W piśmie z dnia 10 maja 2015 r. B. W. ponownie wskazała na nieprawidłowości w decyzji z dnia 14 października 2014 r. Wskazała na błędne uznanie, że w roku 1990 pozostawała 2 miesiące w ubezpieczeniu, gdy prawidłowo powinno być 1 miesiąc. Konsekwencją jest nieprawidłowe wyliczenie dla roku 1990 - 106,19%, a powinno być 111,46 %. Wskazała nadto na niezaokrąglenie okresów składkowych i nieskładkowych w górę do pełnego miesiąca. Wniosła również o podanie kapitału początkowego po waloryzacji.

W piśmie z dnia 26 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 14.10.2015r. została wydana w sposób prawidłowy. Podano, że według danych zawartych w dokumentach przedłożonych do obliczenia kapitału początkowego B. W. w roku 1990 pozostawała prze 2 miesiące w ubezpieczeniu (od 01.01.1990 do 22.02.1990), zatem nie ma podstaw prawnych do zmniejszenia tego okresu do 1 miesiąca. W kwestii zaliczenia całego okresu studiów okres nauki w szkole wyższej podlega przeliczeniu wyłącznie przy ustaleniu prawa do emerytury. Podano również, że kapitał początkowy ustalony na dzień 01.01.1999r. będzie podlegał waloryzacji według zasad określonych w art. 173 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS. Zwaloryzowany kapitał początkowy oraz zwaloryzowane składki na ubezpieczenie emerytalne opłacone po dniu 31.12.1998r. stanowiąc będą podstawę obliczenia emerytury ustalonej według przepisów art. 24- 26 w/w ustawy.

Pismem z dnia 25 października 2016 r. B. W. wniosła o kontrolę zaskarżonej decyzji pod względem abuzywności i braku równowagi stron. Wskazała, że pomimo wieloletniego opłacania obowiązkowych składek w wydanej przez ZUS w dniu 14.10.2015 r. decyzji nie zostały w pełni zaliczone okresy nieskładkowe. Jej zdaniem, obowiązek wpłacania składek na ubezpieczenie emerytalne został jej narzucony, brak bowiem możliwości uniknięcia ich opłacania. Ustawodawca nie dał możliwości wpłacania tych kwot do innej instytucji. W związku z powyższym pomimo obligatoryjnych wpłat brak jest możliwości skontrolowania, czy kapitał początkowy oraz emerytura zostały poprawnie wyliczone. Brak również gwarancji wysokości emerytury. W zaskarżonej decyzji brak rzetelnych informacji o wysokości przyszłej emerytury, z uwzględnieniem na dzień 1.10.2015r. pełnych okresów nieskładkowych.

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 26 października 2016 r. organ rentowy wskazał, że ustawa z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych reguluje stosunki o charakterze administracyjnym między osobami podlegającymi ubezpieczeniu społecznym a organami państwa, natomiast klauzule abuzywne mają miejsce w obrocie konsumenckim.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. W. urodziła się (...) (okoliczność niesporna)

W okresie od 1 października 1981 r. do 30 czerwca 1987 r. B. W. studiowała na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w W.. (zaświadczenie k. 5 akt organu rentowego)

Od dnia 1 listopada 1987 r. do dnia 31 stycznia 1989 r. B. W. była zatrudniona w (...) Zespole (...) w W.. (zaświadczenie k. 7 akt organu rentowego)

Od dnia 1 lutego 1989 r. do dnia 31 maja 1993 r. B. W. była zatrudniona w (...) Zespole (...) W.. Od 23 lutego 1990 r. do 22 lutego 1993 r. przebywała na urlopie wychowawczym, a od 23 lutego 1993 r. do dnia 31 maja 1993 r. na urlopie bezpłatnym. (zaświadczenie k. 8 akt organu rentowego)

Od dnia 1 września 1993 r. do dnia 19 lipca 1997 r. B. W. była zatrudniona w (...) Zespole (...) w L.. W okresach: 2-5.11.1993 r., 30.11-3.12.1993 r., 21-25.02.1994 r., 6-10.05.1994 r., 30.05-4.06.1994 r., 13-30.07.1994 r., 15-16.09.1994 r., 15-22.10.1994 r., 15-24.12.1994 r., 2-3.03.1995 r., 21-25.03.1995 r., 25-27.05.1995 r., 9-19.06.1995 r., 28.06-7.07.1995 r., 11-19.10.1995 r., 12-15.12.1995 r., 12-21.02.1996 r., 1-12.07.1996 r., 1-16.08.1996 r., 13-19.11.1996

r., 19-27.12.1996 r., 13-20.02.1997 r., 20-28.03.1997 r., 26-28.05.1997 r., 7-17.06.1997 r. przebywała na zwolnieniach lekarskich. (zaświadczenie k. 9, świadectwo pracy k. 14-15 – akt organu rentowego)

Od dnia 27 czerwca 1997 r. do dnia 16 czerwca 2000 r. B. W. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. w W., a od 1 do 5 czerwca 1998 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. (zaświadczenie k. 17 akt organu rentowego)

Po raz pierwszy ustalenie wysokości kapitału początkowego nastąpiło na wniosek B. W. decyzją z dnia 25 września 2003 r. na kwotę 54.962,82 zł (decyzja k. 62 akt organu rentowego)

Następnie ustalenie wysokości kapitału początkowego nastąpiło decyzją z dnia 12 września 2012 r. na kwotę 65.446,26 zł. (decyzja k. 81 akt organu rentowego)

Kolejny wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego B. W. złożyła w dniu 24 września 2015 r. (wniosek k. 87 akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 14 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. ustalił wysokość kapitału początkowego B. W. na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 73.147,91 zł. Przy obliczaniu kapitału początkowego uwzględniono podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.296,46 zł oraz 7 lat, miesiąc i 19 dni (85 miesięcy) okresów składkowych, 2 lata, 4 miesiące i 17 dni okresów nieskładkowych. Ponadto do okresów nieskładkowych zaliczono 3 lata z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wskazano na 54,23%, a dalsze średnie trwanie życia na 209 miesięcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które zostały uznane za wartościowy i w pełni wiarygodny materiał dowodowy. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny był w niniejszej sprawie kwestionowany przez żadną ze stron. Spór sprowadzał się jedynie do oceny prawnej zaistniałych zdarzeń i prawidłowości zastosowania przez organ rentowy przepisów prawa.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że wszelkie podnoszone przez odwołującą argumenty natury funkcjonalnej, odnoszące się do uregulowania w polskim porządku prawnym kwestii ubezpieczeń społecznych i sposobu funkcjonowania tego systemu leżą poza zainteresowaniem Sądu w niniejszej sprawie. Zatem wszelkie zarzuty w kierunku nietrafności wprowadzonych do porządku prawnego rozwiązań nie będą przedmiotem rozważań w niniejszym uzasadnieniu.

Kwestia sposobu obliczania kapitału początkowego, jak również podmiotów, dla których jest on stosowany reguluje ustawa z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W świetle tej ustawy kapitał początkowy ustalany jest dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., którzy przed 1 stycznia 1999 r. opłacali składki na ubezpieczenie społeczne za okresy składkowe i nieskładkowe, które przebyły przed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 powyższego aktu, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6, 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Z kolei w myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku. W świetle zaś ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego

wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę. Zgodnie z ust. 6 tego samego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. Zgodnie z ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty: 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych, 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu, 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty oraz 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Kwestię ponownego ustalania kapitału początkowego reguluje art. 175 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w myśl którego ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Zgodnie zaś z art. 114 ust. 1, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się jedynie do oceny prawidłowości dokonanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyliczenia kapitału początkowego. Odwołująca kwestionowała nieuwzględnienie przez organ rentowy przy ustalaniu kapitału początkowego okresu studiów wyższych w latach 1981-1987. Ponadto kwestionowała, że organ rentowy nieprawidłowo zaliczył do okresów składkowych w 1990 r. dwa miesiące, gdy praca była przez nią świadczona tylko przez jeden pełny miesiąc tj. styczeń.

Odnosząc się do zarzutu skarżącej dotyczącego nieprawidłowego obliczenia okresów składkowych i nieskładkowych w 1990 r. należy wskazać, że w świetle aktualnie obowiązujących przepisów liczy się łączny okres składkowy i nieskładkowy. Jeśli suma tych okresów ponad pełne lata wynosi 6 miesięcy i 1 dzień, taki staż zaokrągla w górę do pełnego roku. Jeśli jednak takie zaokrąglenie nie jest możliwe, gdyż ubezpieczony ma ponad pełne lata 6 miesięcy lub mniej, zamienia się na dni pełny staż ubezpieczeniowy udowodniony przez wnioskodawcę. Powyższe znajduje uzasadnienie w art. 15, 174 – 177 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Należy wskazać, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo uwzględnił jako okres składkowy z tytułu zatrudnienia pracowniczego 1 miesiąc i 22 dni, a więc dokładnie taki okres jaki odwołująca w danym roku kalendarzowym podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia.

B. W. przed wejściem w życie ustawy pozostawała w ubezpieczeniu w następujących okresach: 1.11.1987 r.-31.12.1987 r., 1.01.1988 r. - 31.12.1988 r., 1.01.1989 r. - 31.12.1989 r., 1.01.1990 r. - 22.02.1990 r., 1.09.1993 r. - 31.12.1993 r., 1.01.1994 r. -31.12.1994 r., 1.01.1995 r. - 31.12.1995 r., 1.01.1996 r. -31.12.1996 r., 1.01.1997 r. -31.12.1997 r., 1.01.1998 r. -31.12.1998 r. W świetle zebranego materiału dowodowego, w zaskarżonej decyzji do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru składek z lat 1987, 1988, 1989, 1990, 1993, 1994, 1995,

1996, 1997, 1998. Sumę kwot podstawy wymiaru składek w każdym z tych lat porównano do sumy kwot przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok-odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

Odwołująca kwestionowała również niezaliczenie do okresów nieskładkowych okresu nauki w szkole wyższej. Zarzucała zatem nieprawidłowe ustalenie okresów nieskładkowych przy ponownym obliczeniu kapitału początkowego. Jak już była o tym mowa wyżej przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ustawy emerytalnej okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 ustawy oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12 w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych udowodnionych do 31.12.1998r. Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że okres nauki w szkole wyższej jest okresem nieskładkowym zgodnie z art.7 pkt 9 ustawy emerytalnej i ogranicza się go do 1/3 udowodnionych okresów składkowych. B. W. na dzień 31 grudnia 1998 r. udowodniła: okresy składkowe w ilości 7 lat, 1 miesiąc i 19 dni tj.85 miesięcy, okres opieki nad dzieckiem w ilości 3 lat tj. 36 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości 6 lat, 6 miesięcy i 13 dni podlegające ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych tj. 2 lata, 4 miesiące i 17 dni - 28 miesięcy.

Mając powyższe na względzie Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo uwzględnił przy obliczaniu kapitału początkowego 2 lata, 4 miesiące i 17 dni - 28 miesięcy okresów nieskładkowych, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12 ustawy emerytalnej. Należy jeszcze raz podkreślić, że zarówno organ rentowy jak i Sąd mają obowiązek działać na podstawie i w granicach prawa. Skoro ustawa umożliwiła uwzględnienie jedynie 1/3 ilości okresów nieskładkowych w stosunku do ilości okresów składkowych, z wyjątkiem okresu opieki nad dzieckiem do lat 4 w pełnej wysokości, jednak nie więcej niż 3 lata, to nie ma możliwości potraktowania sprawy odwołującej w sposób odmienny i uwzględnienia okresów nieskładkowych w wyższej wysokości.

Na marginesie należy wskazać, że zgodnie z art. 185a ust. 1 ustawy emerytalnej przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 184, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów nieskładkowych okresów, o których mowa w art. 7 pkt 9, przebytych przed dniem 1 stycznia 1999 r., w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych udowodnionych do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę. Przepis ten został wprowadzony ustawą z 5 marca 2015 r. Dotychczasowa regulacja wskazywała, że okresy nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, w wymiarze określonym w programie studiów pod warunkiem ich ukończenia były uwzględniane w kapitale początkowym jako okresy nieskładkowe i ograniczane do 1/3 okresów składkowych przebytych jedynie do 31 grudnia 1998 r. Nowelizacja przyjęła, że okres studiów wyższych ukończonych przed 1 stycznia 1999 r. jest w dalszym ciągu ograniczany w wymiarze do 1/3 wszystkich okresów składkowych lecz obecnie już nie tylko do tych, które miały miejsce przed 1999 r. ale także do tych okresów składkowych, które zaistniały po wejściu w życie reformy emerytalnej (a więc po 31 grudnia 1999 r.) aż do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę. Tym niemniej okres ten podlega uwzględnieniu dopiero przy obliczaniu wysokości emerytury, a więc po spełnieniu wszystkich warunków do nabycia tego prawa.

W dalszej kolejności należy podkreślić, że Sąd orzekając w niniejszej sprawie był związany zakresem przedmiotowym zaskarżonej decyzji, która dotyczyła ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego. Zgodnie z przepisem art. 173 ust. 3 ustawy emerytalnej kapitał początkowy ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. 1 stycznia 1999 r. Z kolei waloryzacja kapitału początkowego stanowi zdarzenie następcze w stosunku do ustalenia wysokości kapitału początkowego. Ustalenie wysokości kapitału początkowego po waloryzacji stanowi wyjście poza zakres przedmiotowy zaskarżonej decyzji i nie stanowi przedmiotu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Jednak waloryzacja taka z pewnością zostanie dokonana zgodnie z art. 173 ust. 4-5a ustawy emerytalnej.

B. W. zaskarżonej decyzji zarzuciła również abuzywność i brak równowagi stron. Należy podkreślić, że decyzja organu rentowego nie podlega ocenie Sądu pod kątem stosowania klauzul niedozwolonych. Co więcej ocena taka jest wręcz niemożliwa. Zakaz stosowania klauzul niedozwolonych został wyrażony na gruncie prawa prywatnego i odnosi się jedynie do obrotu z udziałem konsumentów. Nie budzi wątpliwości, że system ubezpieczeń społecznych należy do kategorii prawa publicznego. Stosunek publicznoprawny w przeciwieństwie do cywilnoprawnego nie charakteryzuje się równorzędnością podmiotów. Decyzja z zakresu ubezpieczeń społecznych, jaką jest niewątpliwie decyzja o

ponownym ustaleniu kapitału początkowego nie może zawierać klauzul abuzywnych, gdyż przepisy o ochronie konsumentów nie znajdują zastosowania na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych. W związku z powyższym zarzuty odwołującej w tym zakresie należało uznać za nieuzasadnione.

Reasumując zaskarżoną decyzją z dnia 14 października 2015 roku organ rentowy przeliczył kapitał początkowy B. W. i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 54,23 %. Mając na uwadze powyższe rozważania wskazać należy, że organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego odwołującej. Stosownie bowiem do powołanego przepisu art. 173 ust. 3 ustawy emerytalnej kapitał początkowy ustala się na dzień 1 stycznia 1999 roku. Całkowity wymiar okresów nieskładkowych sprzed 1 stycznia 1999 r. odwołującej jest oczywiście wyższy niż uwzględniono w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do obliczenia kapitału początkowego, ale nie może być przyjęty do obliczenia wysokości tego kapitału z powołanych wyżej względów.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada wyżej przytoczonym przepisom prawa i w konsekwencji oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Zarządzenie: (...)